Dosarul nr. 2rc-4/2025 I instanță
Num. comp. 2-25015857-05-2rc-18032025 judecător Hanganu Mariana

judecătoria Comrat sediul central

D E C I Z I E

15 mai 2025 mun. Comrat
Colegiul judiciar al Curții de Apel Sud sediul Comrat
în componența:
președinte de ședință, judecător Mironov Andrei
judecători Colev Grigori și Hudoba Valeri

examinând în ordinea art. 426 Cod de procedură civilă al RM fără citarea părților recursul declarat de către pârâtul SRL „ART CASA” în persoana administratorului Capaclî I. împotriva încheierii judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, privind asigurarea acțiunii, emisă în cadrul examinării cauzei civile la acțiunea înaintată de SRL „BELPAS” împotriva SRL „ART CASA” privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

audiind raportul judecătorului raportor, în baza materialelor cauzei și argumentele recursului,

C O N S T A T Ă:

La data de 06.02.2025 SRL „BELPAS” a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva lui „ART CASA” SRL privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Totodată, în conținutul cererii de chemare în judecată, petiționarul solicită și aplicare măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrestului pe bunurile imobile, mobile și conturile bancare ale SRL „ART CASA” în mărimea valorii totale a acțiunii.

În motivarea cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii reclamantul invocă următoarele.

Indică că instituţia asigurării acţiunii civile în procesul civil, reprezintă mecanismul ce constă dintr-un şir de măsuri (mijloace) procesuale menite să garanteze posibilitatea unei executări efective a unei hotărâri judecătoreşti în cazul satisfacerii pretenţiilor reclamantului.

Conform art. 174 CPC, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Aşa dar, dispoziţiile art. 174 CPC, vin să concretizeze că aceste măsuri se aplică exclusiv la cererea participanţilor la proces, în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Măsurile aplicabile sunt consfinţite în art. 175 CPC, printre care şi punerea sechestrului pe bunurile pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane şi interzicerea pârâtului în săvârşirea unor anumite acte şi care nu conţine o listă exhaustivă, la latitudinea judecătorului sau instanţei fiind posibile şi alte măsuri asigurătorii, dar care să corespundă scopului determinat în art. 174 CPC, esenţial este ca măsurile să garanteze posibilitatea realizării pretenţiilor din acţiune în cazul satisfacerii acesteia, să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi să reprezinte un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces.

Apărarea reţine că scopul aplicării măsurii de asigurare a acţiunii rezidă din necesitatea prevenirii unui prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil.

Or, asigurarea acţiunii constituie una din garanţiile principale ale apărării drepturilor persoanelor antrenate în proces, şi în acest sens, urmează a fi un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale reclamantului, în cazul în care pârâtul va reacţiona cu rea-credinţă sau când neaplicarea măsurilor de asigurare poate duce la imposibilitatea executării hotărârii.

În acest context, face referire apărarea că Curtea Constituţională, prin Hotărârea nr. 18 din 11 decembrie 2012, a relevat că: „(... asigurarea acţiunii, instituţie procesuală care prevede un şir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretenţiilor în cazul satisfacerii acţiunii, contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi costituie un mijloc eficient de

protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. (...) Măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile."

Indică că, din cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate se atestă faptul că reclamantul a iniţiat procesul având ca obiect neexecutarea obligaţiilor contractuale, iar pârâtul nu şi-a onorat obligaţiile contractuale.

La fel, înscrisurile prezentate evidenţiază faptul că în vederea soluţionării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul, prin intermediul reprezentantului său, avocatei Angela Babără, la 28.11.2024 a expediat către pârâtul SRL „ART CASA" o reclamaţie cu aviz recomandat cu privire la achitarea integrală a datoriei, cu acordarea unui termen de 10 zile pentru achitarea datoriei, însă şi după recepţionarea reclamaţiei ultimul refuză să achite datoria acumulată, (a fost anexată copia avizului de recepţie).

Mai mult ca atât invocă că, verificând site-ul oficial al Portalului Naţional al Instanţelor de Judecată: instante.justice.md, constată că pârâtul SRL „ART CASA" este un debitor cu rea-credinţă, or, până în prezent a mai fost chemat în judecată de alte persoane juridice, ca ex: SRL „Imperador" vs „ART CASA" SRL nr. dosar. 2-2204558l-23-2c-01042022-1; (se anexează copia hotărârii, extrasă de pe saitul oficial al Portalului Naţional al Instanţelor de Judecată: instanţe.justice. md)

Aşa dar susţine că, cele supra relatate sunt cea mai concludentă dovadă de rea-intenţie şi rea-credinţă a pârâtului de a restitui datoria, respectiv de a executa hotărârea judecătorească cu privire la încasarea datoriei.

Astfel consideră că, neluarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Indică că, ţinând cont de aceste circumstanţe şi luând în considerare faptul că suma pretenţiilor este una mare, iar o eventuală hotărâre riscă să rămână neexecutată sau cel puţin să întâmpine serioase dificultăţi în cadrul executării, apărarea consideră că în speţă există necesitatea protejării interesului reclamantului.

Or, asigurarea acţiunii este un instrument important care după natura sa contribuie la protejarea drepturilor participanţilor la proces şi în aşa sens asigură eficienţa justiţiei, urmărind astfel scopul de a asigura executarea actului

judecătoresc pronunţat, precum şi să contribuie la păstrarea situaţiei existente între părţile în litigiu până la finalizarea examinării cauzei în instanţa de judecată.

Reiterând cele enunţate, menţionează faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii la etapa actuală poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii, situaţie care ar afecta satisfacţia echitabilă a actului judecătoresc. Potrivit jurisprudenţei CEDO în materie, satisfacţia echitabilă garantată unei persoane implică inclusiv şi posibilitatea de executare corespunzătoare a hotărârii judecătoreşti emise, iar potrivit reglementărilor CPC al RM, asigurarea acţiunii constituie una din garanţiile principale ale apărării drepturilor persoanelor antrenate în proces şi un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale reclamantului, în cazul în care pârâtul va acţiona cu rea credinţă sau cînd neaplicarea măsurilor de asigurare poate duce la imposibilitatea executării hotărârii.

Aplicând la speţă aceste principii, apărarea constată că normele legale care reglementează instituţia asigurării acţiunii demonstrează că necesitatea şi scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

În materie de practică judecătorească unitară, sintetizată în Hotărârea Plenului Curţii cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile nr. 32 din 24 octombrie 2003, Curtea a specificat în pct. 23 că, asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărîri judecătoreşti definitive. La pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare, instanţele vor verifica raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare, existenţa pericolului de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proasta administrare; asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; corelaţia măsurii solicitate, obiectului acţiunii şi maniera în care va asigura realizarea de fapt a scopului măsurii de asigurare.

Prin urmare, apărarea conchide că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună, or,

argumentele şi înscrisurile anexate de reclamant denotă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare.

Reieşind din materialele dosarului, se constată că obiectul generic şi material al acţiunii, îl constituie suma de 133 458,92 lei dintre care suma de 111 667,36 lei revendicată din contul pârâtului cu titlu de datorie de bază, suma de 11 518,56 lei cu titlu de dobândă de întârziere, cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 4246 lei, cheltuieli de expedieri poştale în sumă de 27,00 lei şi asistenţă juridică în mărime de 6000 lei.

Cererea de asigurare a acţiunii înaintată de reclamant, a fost motivată prin existenţa riscului de înstrăinare a patrimoniului, cerinţă justificată prin acţiunile de alienare a bunurilor ce aparţin pârâtului, realizată de la somarea la plată, iar în consecinţă imposibilitatea executării hotărârii.

Apărarea reiterează că, cerinţa de asigurare a acţiunii ţine de substanţa obiectului acţiunii, iar instanţa urma să o dispună, or, la caz, se constată existenţa unei prezumţii legitime dincolo de orice dubii rezonabile că neasigurarea acţiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretenţiilor reclamantului, or valoarea creanţei, precum şi acţiunile de alienare a bunurilor, indiferent de motivul acţiunii, permit a concluziona iminenţa sechestrului asigurător.

Astfel, apărarea consideră justificată necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii, or starea de fapt şi de drept derivată din lucrările dosarului, permit a concluziona tenta pârâtului în a se eschiva de la executare, favorizând astfel dubiile rezonabile privind posibila înstrăinare a activelor astfel încât o eventuală hotărâre judecătorească ar rămâne neexecutată.

Menţionează că derularea procedurilor judiciare într-o dispută de încasare a unei creanţe, necesită acţiuni de conservare a bunurilor până la o soluţie a instanţei/sau executare a hotărârii favorabile, or, oricare modalitate de înstrăinare, ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti favorabile reclamantului.

Pe motiv că, încercările reclamantului de a soluţiona pe cale amiabilă litigiul în cauză s-au soldat cu eşec, precum şi că pârâtul s-a eschivat intenţionat de la executarea obligaţiunilor asumate, în temeiul art. 174, 175, 423, 427 lit.c) CPC consideră relevant de-a aplica măsura de asigurare în formă de sechestru pe conturile bancare şi bunurile mobile şi imobile ale pârâtului SRL „ART CASA”, în

limita valorii totale a acţiunii de 133 458,92 lei (o sută treizeci si trei mii patru sute cincizeci si opt) lei 92 (nouăzeci si doi) bani.

Reieşind din cele relatate, solicită aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, mobile si conturile bancare ale pârâtului SRL „ART CASA” în mărimea valorii totale a acţiunii în sumă de 133 458,92 lei (o sută treizeci si trei mii patru sute cincizeci si opt) lei 92 (nouăzeci si doi) bani.

Prin încheierea judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, s-a admis parțial cererea SRL „BELPAS” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate SRL „ART CASA” IDNO: 1016611000383 în limita valorii acțiunii (133 458,92 lei) până la emiterea hotărârii definitive pe acțiunea civilă înaintată de SRL „BELPAS” către „ART CASA” SRL privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În rest cerințele cererii s-au respins ca fiind nefondate. (f.d.26-28)

La data de 05 martie 2025, pârâtul SRL „ART CASA” în persoana administratorului Capaclî I. a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, solicitând casarea încheierii cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care cererea de luare a măsurilor de asigurare a acţiunii să fie respinsă ca nefondată. (f.d.31-33)

În argumentarea recursului recurentul, a indicat că în conformitate cu prevederile p. 33 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 32 din 24.10.2003 ”Cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile”, încheierea de asigurare a acțiunii urmează să fie întocmită în corespundere cu cerinţele indicate în textul art. 270 CPC al RM.

Astfel, consideră că hotărârea este adoptată cu încălcarea cerințelor art. 270 alin. (1) lit. e) din CPC, şi anume nu conține motive obiective privitor la necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii înaintate.

Invocă că, reieșind din faptul că la art. 174 din CPC nu sunt enumerate temeiuri pentru asigurarea acțiunii, la examinarea cererilor de asigurare a acțiunii instanța urmează să determine necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

La rândul său, această necesitate urmează a fi obiectivă și reală, adică trebuie să existe anumite circumstanțe concrete, care pot crea dificultăți judiciare sau face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Susţine că, în cererea de asigurare a acțiunii care a fost depusă nu sunt

invocate fapte și circumstanțe concrete, ce ar argumenta necesitatea aplicării măsurilor de asigurare (nu sunt prezentate date ori altă informație cu privire la intențiile (comportamentul) pârâtului, existența cărora poate fi apreciată ca acțiuni cu rea-credință, îndreptate spre înstrăinarea bunurilor în scopul eschivării de la executarea obligației, lipsesc datele de altă natură ce ar demonstra, inclusiv în mod indirect, faptul că neluarea măsurilor de asigurare a pretențiilor înaintate poate crea dificultăți reale la executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii acțiunii ș.a.).

Menţionează că, referirea reclamantului la hotărârea judecătoriei pe cauza civilă la acțiunea ”IMPERADOR” SRL împotriva ”ART CASA” SRL nu este una semnificativă, deoarece este unicul litigiu cu caracter patrimonial, examinat în ordine judiciară cu participarea ”ART CASA” SRL, ce se confirmă prin informația anexată de pe pagina-web a instanțelor judecătorești.

În afară de acest fapt, acest litigiu a fost soluționat în modul stabilit și datoria față de ”IMPERADOR” SRL a fost stinsă în întregime.

Concomitent, instanța nu a invocat argumente veridice în privința existenței unui asemenea tip de circumstanță (ori eventualei lor apariții), care poate fi recunoscută ca temeiuri pentru luarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Invocă că, argumentele specificate de instanță în privința temeiniciei cererii de luare a măsurilor de asigurare a acțiunii poartă caracter neverosimil și cu insuficientă argumentare.

Cu atât mai mult, în motivarea argumentelor sale instanța se referă la declarația nefondată, neargumentată prin nimic și neconfirmată prin careva probe a reclamantului precum, că neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii poate face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, fără indicarea vreunor motive și temeiuri, ceea ce certifică suplimentar netemeinicia încheierii judecătorești adoptate.

Invocă că în esență, unicul argument și unica justificare a hotărârii judecătorești adoptate privind asigurarea acțiunii înaintate este argumentul privitor la existența anumitor temeiuri (fără indicare care anume) ce ar certifica faptul că neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii poate face imposibilă executarea hotărârii judecătorești ulterioare, ceea ce denotă cel puțin neobiectivitatea hotărârii judecătorești emise.

Prin urmare, consideră că considerațiile prezentate de instanță cu privire la dificultăți, care pot face imposibilă executarea hotărârii judecătorești fără concretizarea acestora, sunt presupuneri declarative, lipsite de justificări reale.

Astfel invocă că, instanța de judecată a ignorat modul de examinare a unui asemenea tip de cerere, ce presupune cercetarea obiectului și temeiurilor acțiunii, determinarea tipului de litigiu, verificarea argumentelor reclamantului în privința acțiunilor pârâtului, care pot crea dificultății judiciare sau face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Făcând referire la prevederile art. 270 Cod de procedură civilă, indică că instanța de judecată, emițând încheierea de asigurare a acțiunii, nu numai că nu a indicat elemente obligatorii ale măsurilor de asigurare susmenționate, dar nici nu a solicitat prezentarea probelor privind existența bunurilor la pârât (nu este specificat care anume).

Consideră că circumstanțele, invocate de instanță în motivarea încheierii adoptate privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, sunt neveridice.

Unicul motiv al încheierii judecătorești privind aplicarea măsurilor de asigurare este argumentul că ”din conținutul acțiunii reclamantul declară faptul că pârâtul ”ART CASA” SRL nu a executat obligații contractuale pentru plata mărfii livrate ”BELPAS” SRL.

Concomitent, între reclamant și pârât nu a fost încheiat contract și probe contrare nu au fost prezentate.

Indică că livrarea mărfurilor a fost efectuată fără încheierea unui contract și, respectiv, termenele de executare a obligațiilor între părți nu au fost stabilite.

Cerința privind plata datoriei a fost înaintată de reclamant pentru prima dată la 28.11.2024 și tot atunci a fost stabilit termenul pentru achitarea datoriei existente cu durata de 10 zile.

Consideră că urmează de reținut, că după primirea cerinței de a achita datoria ”ART CASA” SRL a stins parțial datoria, ce se confirmă prin actul de verificare a decontărilor reciproce, anexat la materialele cauzei la inițiativa reclamantului.

Restul sumei datoriei în mărime de 111667.36 lei nu se contestă și în prezent nu există posibilitatea pentru a o stinge.

Astfel, consideră că în cazul examinat lipsesc temeiuri prevăzute de lege pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii înaintate, şi anume existenţa temeiurilor şi probelor rezonabile precum că neluarea măsurilor de asigurare a acţiunii poate face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

La data de 18 martie 2025 cauza menționată a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Sud sediul Comrat (f.d. 36).

La data de 20 martie 2025, în adresa părţilor a fost expediată copia recursului

declarat de către pârâtul SRL „ART CASA” împotriva încheierii judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, părților comunicându-li-se despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (f.d. 39)

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în recursul declarat și a materialelor din dosar, Colegiul judiciar consideră recursul drept neîntemeiat, care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii recurate, din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*.

Potrivit prevederilor art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă*.

În conformitate cu prevederile art. 428 alin.(1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii*.

Din materialele cauzei cu certitudine s-a stabilit că la data de **06.02.2025** SRL „BELPAS” a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva lui „ART CASA” SRL privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Totodată, în conținutul cererii de chemare în judecată, petiționarul solicită și aplicare măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrestului pe bunurile imobile, mobile și conturile bancare ale SRL „ART CASA” în mărimea valorii totale a acțiunii.

Prin încheierea judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, s-a admis parțial cererea SRL „BELPAS” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate SRL „ART CASA” IDNO: 1016611000383 în limita valorii acțiunii (133 458,92 lei) până la emiterea hotărârii definitive pe acțiunea civilă înaintată de SRL „BELPAS” către „ART CASA” SRL privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În rest cerințele cererii s-au respins ca fiind nefondate. (f.d.26-28)

La data de 05 martie 2025, pârâtul SRL „ART CASA” în persoana administratorului Capaclî I. a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, solicitând casarea încheierii cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care cererea de luare a măsurilor de asigurare a acţiunii să fie respinsă ca nefondată. (f.d.31-33)

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti*.

Potrivit prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane*.

Conform prevederilor art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii*.

În lumina celor expuse supra, Colegiul judiciar ține necesar să mai menționeze că măsurile de asigurare sunt măsuri procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată.

Aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii contribuie real la prevenirea unei pagube iminente și constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, precum că datorită faptului că pârâtul nu achită datoria, există riscul real că acesta va înstrăina, ascunde, etc., bunurile, care fac parte din patrimoniul său, în scopul neexecutării obligațiilor asumate, ceea ce va constitui *inter alia* un impediment real pentru executarea unei eventuale hotărâri judecătorești pronunțate la caz.

Prin prisma prevederilor art. 174 Cod de procedură civilă, unicul scop care justifică aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, este imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

În acest sens, Colegiul judiciar consideră că, prima instanță la examinarea chestiunii aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante ale cauzei, ceea ce a adus la soluționarea corectă a cauzei. Or, la caz, obiectul acţiunii este suma de 111.667,36 lei, o sumă impunătoare, din ce rezultă faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acţiunii.

Cu atât mai mult că partea pârâtă însăşi în cererea de recurs recunoaşte că este în imposibilitate pentru moment de a restitui datoria.

În speţă se atestă că neaplicarea măsurilor de asigurare asupra bunurilor pârâtului în cuantumul valorii acţiunii, ar putea crea situaţii de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri de admitere a acţiunii.

Este de remarcat că prin încheierea instanţei de fond contestată cu recurs, efectele acesteia se răsfrâng doar asupra bunurilor imobile ale pârâtului nu și pe depunerile băneşti, sau activitatea financiară, ce ar bloca activitatea normală a întreprinderii, prin urmare o asemenea soluţie a instanţei de fond este una corectă și suficientă în asigurarea procesului civil în cauză.

La caz, colegiul judiciar explică că în cadrul examinării cererilor de asigurare a acţiunii, instanţa este limitată la examinarea riscului pieirii bunurilor supuse sechestrului sau riscului întreprinderii altor măsuri în vederea eschivării sau tergiversării executării a unei eventuale hotărâri de admitere a acţiunii.

Deci, Colegiul judiciar consideră că motivele invocate în cererea de recurs, nu și-au găsit temeinicia în speţa dată.

În context, instanţa de recurs ajunge la concluzia respingerii cererii de recurs declarată de pârâtul SRL „ART CASA” în persoana administratorului Capaclî I. împotriva încheierii judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, privind asigurarea acțiunii, emisă în cadrul examinării cauzei civile la acțiunea înaintată de SRL „BELPAS” împotriva SRL „ART CASA” privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, ca neîntemeiată, cu menţinerea încheierii recurate fără modificări.

În baza celor expuse și conducându-se de art. art. 175, 176, 177, 424, 426 alin. (3), 427 lit. c), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul judiciar –

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către pârâtul SRL „ART CASA” în persoana administratorului Capaclî I..

Se menţine încheierea judecătoriei Comrat sediul central din 12 februarie 2025, privind asigurarea acțiunii, emisă în cadrul examinării cauzei civile la acțiunea înaintată de SRL „BELPAS” împotriva SRL „ART CASA” privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate SRL „ART CASA” în limita valorii acțiunii (133 458,92 lei).

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii și se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Președintele ședinței de judecată,

judecător:	Judecător:	Judecător:
Mironov Andrei	Colev Grigori	Hudoba Valeri